

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΙΓΑΙΟΥ

Επιτροπή Ισότητας
των Φύλων
και Καταπολέμησης των
Διακρίσεων

8 Μάρτη

Η 8η Μάρτη δεν είναι μια ουδέτερη ημερομηνία ούτε μια γιορτή με λουλούδια και ευχές. Είναι ημέρα αγώνα. Γεννήθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα, από τις απεργίες και τις διεκδικήσεις εργατριών που πάλεψαν για ζωή, ψωμί, αξιοπρέπεια και ειρήνη. Με τα χρόνια, το νόημά της συχνά αποδυναμώθηκε και μετατράπηκε σε «επέτειο». Όμως η ιστορία της είναι βαθιά πολιτική και συχνά αφήνει στο περιθώριο τους αγώνες Μαύρων γυναικών, θηλυκοτήτων, μεταναστριών, φτωχών, εργαζόμενων και αναπήρων ατόμων που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή.

Σήμερα, η 8η Μάρτη παραμένει επίκαιρη όσο ποτέ. Οι γυναικοκτονίες αυξάνονται. Η έμφυλη βία συνεχίζει να συμβαίνει μέσα στα σπίτια, στους δρόμους, στους χώρους εργασίας και εκπαίδευσης, πάνω στα γυναικεία και θηλυκά σώματα και στους ψυχισμούς τους. Συχνά υποβαθμίζεται, αμφισβητείται ή παρουσιάζεται ως «μεμονωμένο περιστατικό». Δεν είναι. Είναι αποτέλεσμα βαθιά ριζωμένων ανισοτήτων.

Ο πόλεμος, ο εκτοπισμός, ο ρατσισμός, ο μισαναπηρισμός, ο σεξισμός και η περιβαλλοντική κρίση δεν είναι ξεχωριστά από την έμφυλη βία. Επηρεάζουν περισσότερο εκείνα τα σώματα που ήδη θεωρούνται λιγότερο «κανονικά», λιγότερο «σημαντικά», λιγότερο άξια προστασίας. Ιδιαίτερα ευάλωτες και ευάλωτα στην έμφυλη βία και στον αποκλεισμό είναι οι γυναίκες, οι θηλυκότητες, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και τα άτομα με αναπηρία. Αμφισβητείται η αυτονομία τους, η σεξουαλικότητά τους και το δικαίωμά τους να αποφασίζουν για τη ζωή και το σώμα τους. Η βία απέναντί τους παραμένει συχνά αόρατη, ενώ τα εμπόδια στην πρόσβαση σε υποστήριξη, δικαιοσύνη και φροντίδα την καθιστούν ακόμη πιο δύσκολη στην καταγγελία. Η ισότητα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς προσβασιμότητα, σεβασμό και ουσιαστική αποδοχή, συμπεριλαμβανομένης της γνώσης, της μνήμης και της σχέσης μας με το περιβάλλον.

Η 8η Μάρτη είναι ημέρα μνήμης αλλά και ευθύνης. Μας καλεί να μην αποδεχόμαστε τη βία ως κανονικότητα. Να μη σιωπούμε μπροστά στις διακρίσεις. Να στηρίζουμε όσα άτομα πλήττονται. Να διεκδικούμε έναν κόσμο όπου καμία ζωή δεν θεωρείται λιγότερο πολύτιμη. Δεν είναι γιορτή. Είναι υπενθύμιση ότι η ισότητα δεν χαρίζεται, κατακτιέται μέσα από τη φεμινιστική απεργία και τη διαρκή αντίσταση ενάντια στη βία της πατριαρχίας.

